

Mál nr. 175/2002

**M
og
Vátryggingafélagið X**

Ágreiningur um bótarétt úr ábyrgðartryggingu fyrirtækis(Y) vegna vinnuslyss 8. janúar 2002.

Gögn.

1. Málskot móttakið 28 ágúst 2002
2. Lögregluskýrsla dags. 8. janúar 2002.
3. Lögregluskýrslur dags. 5.-20 júní 2002.
4. Tilkynning til Vinnueftirlitsins dags. 8. janúar 2002.
5. Umsögn Vinnueftirlitsins dags. 8. febrúar 2002.
6. Tilkynning til Tryggingastofnunar ríkisins dags. 15. febrúar 2002.
7. Bréf lögmanns málskotsaðila til X dags. 25. mars 2002.
8. Svarbréf X dags. 18. júlí 2002 vegna bréfs 25. mars 2002.
9. Bréf lögmanns málskotsaðila til X dags. 24. júlí 2002.
10. Bréf X til Úrskurðarnefndar í vátryggingamálum dags. 11. september 2002.
11. Umboð dags. 11. janúar 2002.
12. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingafélaganna nr. 682/2002.

Málsatvik.

Málskotsaðili, hér eftir nefndur M, slasaðist á hendi við löndun úr Páli Jónssyni GK-7 í Njarðvíkurhöfn 8. janúar 2002. Lögreglu og Vinnueftirlitinu var tilkynnt um slysið. Slysið varð með þeim hætti að verið var að draga fiskikarastæðu til í lest. Fjögur kör voru í stæðunni og var slegið á neðsta karið í gagnstæð horn. Vegna ójöfnu eða hæðarmunar á lestargólfi kom slynkur á stæðuna með þeim afleiðingum að tvö efstu körin ultu um koll og á M. Í umsögn Vinnueftirlitsins kemur fram að aðstæður hafi verið breyttar, en tildrög slyssins rakin til hæðarmunar og krafa gerð um úrbætur. Í skýrslu Óskars Júlíussonar, starfsmanns Vélsmiðju Suðurnesja, kemur fram að hann hafi verið kallaður um borð eftir slysið og hafi hann slípað burt ójöfnur og nibbur á lestargólfinu við lensirist. Í gögnum málsins kemur og fram að löndun með þessu hætti hafi tíðkast í langan tíma og slys ekki orðið áður.

Álit.

Skaðabótakröfu vegna slyssins er beint að Y sem sá um löndun úr Páli Jónssyni GK-7 og er því ekki tekin afstaða til hugsanlegrar bótaábyrgðar útgerðarmanns Páls Jónssonar GK-7. Þrátt fyrir að ekki hafi áður orðið slys við löndun úr Páli Jónssyni GK-7 verður að telja að verklag við löndun með þeim hætti, sem lýst er í gögnum málsins, hafi krafist ýtrustu varúðar, þar sem ekkert mátti út af bregða svo kerin yltu ekki um koll. Brýn ástæða var til og brotalítið að skoða lestargólfið áður en löndun hófst með tilliti til þess hvort þar leyndust ójöfnur, en á því virðist hafa orðið misbrestur af hálfu starfsmanna Y. Vegna þessa þykir rétt að Y beri meginábyrgð á slysinu, þar sem ekki var hlutast til um að skoða og lagfæra lestargólfið áður en vinna hófst við löndun í umrætt sinn. M, sem var vanur þessum störfum, þykir og bera hér nokkra ábyrgð og skyldu í þessum efnum. Með hliðsjón af sambandi M og Y þykir rétt að M beri einn þriðja sakar á slysinu sjálfur, en Y tvo þriðju sakar.

Niðurstaða.

Slys M bætist að tveimur þriðju úr ábyrgðartryggingu Y.

Reykjavík 1. október 2002

Rúnar Guðmundsson hdl.

Ingvar Sveinbjörnsson hrl.

Jón Magnússon hrl.